Tasova.net Köşe Yazıları Bölümüne Hoşgeldiniz!..

DEĞİŞİM SÜRECİ

Yazar Adı: Tarık ZİYAD

Yazar İletişim: tarikziyad@gmail.com

1989 yılında Sovyetlerin dağılmasıyla Dünyamız yeni bir sürece merhaba dedi. Bu süreç geri kalmış ve gelişmekte olan ülkelerin hayrına bir gelişme olmadı. Bu gelişmenin bir ayağını tek kutupluluk öteki ayağınısa küreselleşme oluşturdu. Tek kutupluluğun tartışmasız ve rakipsiz tek başrol oyuncusu A.B.D olurken, küreselleşme ayağını A.B.D ile öteki gelişmiş kapitalist ülkeler oluşturmuştur. Kapitalist ülkelerin kendilerine alternatif olabilecek son kalesi olan Sovyetlerin dağılmasıyla karşılarında ekonomik ve askeri güç kalmamıştır. Halkı Müslüman olan ülkeler ekonomi ve askeri teknolojide söz konusu ülkelere bağımlıdırlar. Alternatif olmaları şu an için söz konusu değildir.

Gelişmiş kapitalist ülkelerin karşısında idoolojik ve dinsel temelde yeni alternatif programlar ve müreffeh bir yaşam vaat eden Marksizim ve İslam bu gelişmelerin neresinde diye düşünülmelidir. Eksiklik, dinler ve ideolojilerde mi, yoksa mensuplarında mı? Hiç bir ideoloji ve ilahi orjinli din insanlığı geriye götürecek hükümleri teorik olarak mensuplarına sunmamıştır.

Kapitalizme açıktan meydan okuyabilen ülkelerin başında ÇİN Halk Cumhuriyeti, K. Kore, Küba gelirken, kayda değer gelişmeyi üretimin artırılması, dış ticaretinin artmasıyla Çin göstermiştir. Çin küresel ekonomik güçtür. İleri kapitalist sanayi ülkelerini tehdit etmektedir. Küba ise efsanevi kurucu lideri Kastro ile yoluna devam ederken, ekonomik ve askeri güç olarak tehlike arzetmemektedir. Kastro Küba'sı, Dünyadaki Marksist hareketin kıblesidir sanki. Kastro çağımızda kominizmin yaşayan son manevi şahsiyetidir. İlkelerinden ve uygulamalarından taviz vermeyişi, siyasal yaşamındaki istikrarı onu danışmak için ziyaret edilen lider yapmıştır. Kastro'nun Küba'sı dünya soluna nostaljiyi yaşatan Che Gueveralı bir toprak parçasıdır sadece.

Latin Amerika'nın esmer benizli insanları için sosyalizm umut olma yolundadır. Meksika'daki Zapasita hareketi mevcut siyasal yapıya muhalefetin örgütlü direnişinin simgesidir. Klasik Marksist devrimcilere benzememektedirler. Kendi diyalektik süreci içinde ideolojik ve iktidara gelme yöntemi dönüşüme uğramış gözüküyor. Güney Amerika'da iktidara gelen sol partiler bunun göstergesidir. .Venezüella da Çavez A.B.D' ye kafa tutarak seçimle iş başına gelmiş, ulusal politikalarıyla umut olmuştur. Artan petrol gelirlerini halkı için harcarken, ülkesi dışındaki halkı fakir olan ülkelere yakıt ve para yardımı yapmaktadır. Brezilya'ya ve Arjantin'e İ.M.F'ye olan borçlarını kapatmaları için yardımda bulunacağını ifade etmiştir. Bu takdir edilecek bir davranıştır. Ümit ederiz, Çavez'in bu davranışı, petrol zengini, halkı Müslüman olan ülkelere örnek olur. Latin Amerika'da gelişen sol hareket iktidarlara demokratik yollardan gelmektedir. Bu haliyle, yoksul Latin Amerikan halklarına umut olan yönetim değişiklikleri kapitalizmin siyasi ayağı demokrasinin yeni bir versiyonu, Latin Amerika solumu, yoksa?

Sovyetlerin dağılması Dünya solu için kırılma noktasıdır. Klasik devrimci sol anlayışın sonu, yeni bölgesel ve yerel sol anlayışların başlangıcı kırılma noktası olmuştur. Avrupa solu kendi başına bir ekoldü. İktidara gelen sol, Marksist soldan oldukça uzak bir seyir izlemiş, mülkiyet ve üretim ilişkilerinde değişimi gündemine alınmazken sosyal politikalarında paylaşım, işşizlik sosyal hakların geliştirilmesi ön plana çıkarılmıştır.

Yeni Türk Solunun açılımına bakarsak gelişen ve değişen dünyadaki küreselleşmenin de etkisiyle 68 kuşağının düşünce hedef ve eylem biçimlerini terk etmişlerdir. 68 kuşağının hedefinde kapitalist temelde şekillenen ulusal devletin rejimini Marksist temelde kurmak ve işletmek vardı. Onların mücadelesi halk adına devleti, dini, ahlakı, siyaseti, adaleti üstyapı kurumları olarak görerek egemenlerin sömürü araçları olarak görme düşüncelerini yıkmak içindi.

Mevcut sisteme alternatif olduğunu iddia eden İslamcı ve sol gruplar ülkede yaşanan süreç içinde, devletin gücü karşısında ki zafiyetten sonra kendilerinin olmazsa olmazları doğmalarından ya saptılar ya da terk ettiler. Bu terk ediş onlara para, makam ve itibar kazandırdı. Bütün bunlara diyalektik sürecin sonucu diyelim mi?

Eklenme Tarihi: 28.02.2006 Saat: 17:55